

Rózsaszín rémálom

A túróképeség próbáját éljük mostanában. Lehet, van aki unja a panaszkodást, örökös nyafogásnak titulálva a keserű élményt – másoknál. Mert esetleg vannak kivételezettek, lelkiileg és testileg felvértezettek, akiket kevesebb megpróbáltatás ér, az még nem ok arra, hogy az egyes ember gondját ne érzékeljük. Különösen, ha tömegével fordulnak elő. Egyesével, mégis sokan.

Hallgatom a panaszt, az esetet a rózsaszín nyúllal. Szomorú mese, de nem tanulság nélküli. Történt egyszer, hogy egy édesanya vásárolni indult. Ment, ment mendegélt a Pipacs utcán túl, az Ipoly soron innen, aprócska kislányával együtt, míg nem talált egy boltocskát. A boltocska ismerős volt, mint minden boltocska, ahol árú van, eladó van, pénztár van, olyan. Amikor már jól bevásárolt az anyuka, hazaindult kicsi lakásába, kicsi leánykájával. Otthon lett aztán keserves strás-rtvás: a kicsiny leányka szegényebb lett a szívéhez nőtt rózsaszín nyulacskával. Ottfelejtették a boltban. Nosza, anyuka hamar visszaszaladt, meglelte a boltocskát, de a nyulacskát nem. A maszatos, semmi erő nyulacskának nyoma veszett. Ott maradt az üzletben, ez bizonyos. Megtudta az anyuka, hogy a boltocska gazda asszonya időközben az érkező ismerős család kisgyermekének odaajándékozta az otffelejtett nyulacskát. Volt, nincs. A mese szenvedő hőse strtrtt: picinyke lány, életének retentően fontos része a maszatos kisnyúl.

De, a nyuszi volt-nincs. Másnak az ajándéka lett. A mesebeli boltos – aki mesehősként semmiképp nem tévesztendő össze a jó tündérrel, noha ajándékozó, valakinek a rovására – azt mondja a panaszos anyukának. „Hagyná őt békén most már ezzel a nyavalyás nyúllal, nem is látta, de kifizeti az árát, ha már ott veszett el a boltban.” Hiába, hogy a nyuszi kell a fiatalasszonynak. Az nincs. Nem is volt.

Az aprócska lány rózsaszín nyuszijával álmodik. És srva ébred. Nem tudja még, hogy a pénz világában kevéssé számít a szeretet. Maholnap már álmodni se érdemes. Elveszett illuzióinkat valaki szerteszt szórja. Valahol idegenül, árván hevernek a rózsaszín nyulak.

Becsei Péter

■ A rádióban valami olyasmi hangzott el, hogy hamisítják, méghozzá kiváló minőségben a Vegetát, ráadásul a Szegedi Paprika Rt. telephelyén. A péntek esti rendőrségi rajtaütés eredményeként egy személyt őrizetbe vettek, s több tonnányi árut zároltak. A szokásos reggeli rádióhallgatás felületességét szerettem volna korrekt információval pótolni, amikor tegnap a szerkesztőségből felhívtam a rendőrségen a gazdasági ügyekben illetékes **Tóth Molnár István**. Azt mondta, hogy a nyomozás sikere érdekében nem nyilatkoznak.

Törvényisztelő állampolgárként teljesen érthetőnek tartom, ha nem találgatásokkal kívánják traktálni az érdeklődőket. Nem túl jelentős „nyomozói” tapasztalatom alapján magamtól jutottam arra a következtetésre, hogy hivatalos tájékoztatást nem adtak. Ha adni

Hamiskás Vegeta-ügy

akarnak, úgyis szólnak. Amit elmondtak, leírtak az ügyről eddig, az nem hivatalos. Ami ettől éppúgy lehet igaz, ahogy nem.

Maradt a másik szál, az érintett Paprika Rt. **Nagy István** igazgató nem örült annak, hogy már megint sikerült elhíresülni. Szükszavúságának további magyarázatul szolgál, hogy ilyen esetekben következménye lehet minden elcsúsztatott véleménynek, kommentárnak.

– Ami történt, teljesen jogtalan eljárás. Tévedést követett el a rendőrség, amikor hamis Vegeta után kutatva, túllőtt a célon, s a gyár területén letartóztatta egy dolgozónkat. Fur-

csának találok, hogy hétfő délig eddig engem, a cég vezetőjét meg sem kérdeztek az ügyről. Annyit mondhattam volna csak, hogy az itt lévő Vegeta nem hamis, s a Podravkával tíz év után megszűnt kapcsolat sajnálatosan kusza lezárásának nemzetközi és magánjogi folyománya. Mindez a Podravkára és a Paprika Rt.-re tartozó, egyáltalán nem rendőrségi ügy.

Ez év januárjában még szebbnek ígérkezett a válás, melynek részee volt e kis visszaemlékezés is: „A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat és a horvátországi Podravka cég licensz megállapodása során egy évtizede elkezdődhet-

tett a hazai gyártás, csomagolás és a Délker bevonásával a forgalmazás. A kezdeti ezer tonnás mennyiség '93-ra 3 ezer 700 tonnára növekedett. A megállapodás azonban lejárt, s a horvátok kereskedelmi irodájuk révén Magyarországon is a maguk gyártotta Vegetát kívánják értékesíteni.”

Mindezt csak azért vettem elő, hogy érzékeltessem, mekkora gazdasági súlyú rendezetlen ügyben üttöt valamin és valakin rajta a rendőrség. A többitől majd az esetleges rendőrségi közleményből, vagy ha tovább kell várni, bírósági ítéletekből szerezhetünk csak információt.

T. Sz. I.

A Denevér rendezője a Stefániában

Fotó: Nagy László

Tegnap este a Stefánia klubban **Tóth Jánossal Marica** és a Denevér rendezőjével találkozhatott a szegedi közönség. A vendéget elkísérték szegedi kollégái is, akik közreműködésükkel színesítették a beszélgetést. Fellépett **Vámosy Éva**, **Vajda Júlia**, **Szende Éva**, **M. Kontz Gábor** és **Réti Csaba**. Az est háziasszonya **Karikó Teréz** volt, zongorán kísért: **Koczka Ferenc**.

A Szegedi Akadémiai Bizottság hírei

December 13-án 9 órától a Kémiai Szakbizottság Környezetvédelmi és Analitikai Munkabizottsága és a Környezet-és Természetvédelmi Kutatási és Oktatási Regionális Centrum „Környezetvédelmi lehetőségek” címmel ankétot rendeznek, melyen 13 előadás hangzik el. – 14 órától a Neveléstudományi-Pszichológiai Szakbizottság, a Magyar Pedagógiai Társaság Csongrád Megyei Tagozatával és a Megyei

Pedagógiai és Közművelődési Szolgáltató Intézettel együttműködve, dr. Báthory Zoltán helyettes államtitkárt látja vendégül, aki a közoktatás időszerű kérdéseiről ad tájékoztatást. – 18.15 órától a Nyelvészeti Műhely soros rendezvényére kerül sor.

December 14-én 16 órától, a Műszaki Szakbizottság Építéstudományi Munkabizottsága Takács Máté építészmérnök és Orosz Bálint építészmérnök,

Szeged város főépítésze előadásában arról tájékoztatja az érdeklődőket, hogy „Vállalkozásbarát-e Szeged város fejlesztési terve?” – 18 órától, a Modern Fiológiai Munkabizottság előzetesen tervezett előadására várja az érdeklődőket.

December 15-én 10.30 órától, a Filozófia- és Történettudományi Szakbizottság és a JATE Politológiai Tanszéke Molnár Judit kandidátusi értekezése munkahelyi vitájának

ad helyt. A disszertáció a „Zsidósors az V. szegedi csendőrkörületben 1944-ben” című témát elemzi. – 15 órától a SZAB Elnöksége és „A Tudomány Támogatásáért a Dél-Alföldön” Alapítvány kuratóriuma az 1994-re kiírt, díjnyertes pályatételek szerzőit várja, jutalmuk átadása céljából. – 17 órától a SZAB Klubtanácsa ez idei záró összejöveteleként Szeged város újonnan megválasztott polgármesterét látja vendégül. – 17.15 órától a Genetikai Munkabizottság előre jelzett rendezvényére hívja tagjait.

Fotó: Révész Róbert

Sokszínű portrék

Nem tudom, miért tűnik úgy, hogy a portréfestők magányosak. Lát az ember egy fejet, egy portrét, valakinek a fejét – a festő meg hol van? Na ne mindjárt az önarckép járjon a fejünkben. Ne az ő feje a miénkben.

Az viszont egészen más szitu, amikor tucatnyi portré kerül a falra, mint az ifjúsági házban tegnap megnyílt finn (turkui) grafikusművész, Minna Lappalainen (képünkön) kiállításán.

Az arcképek, portrék pasztellek. Az arcok beszélő karakterek. Nehéz úgy, a portré mindig nehéz ügy, amennyiben a fej a legfeltűnőbb, úgymond, külső személyiség-hordozó. Lappalainen portréiban, így együtt, kirajzolódik a szerző: a képek összefókuszálják. Hát nyilván, az ír le, hogy ki mit

tart megőrkítenőnek. Par-don, „megmintázandónak”.

Valahogy mégis jön egy ilyen sugallat, hogy a képek nem egészen egyazon színvonalúak. Némely'ken óráig képzelődhet a látogató, el is tűnhet némileg, más kép láttan viszont erősen megjelenik a gyermekrajzszerűség, annak kócosága, de egyben annak tisztasága, és ez már egyből más minőség az előbbiekhöz képest. Egy felnőtt gyermekrajz-szisztémája közel sem olyan felhőtlen, ezért aztán rögvest az az érzés jön, mintha itt, a pasztellezés közben félbeszakadna valami. De lépjünk tovább.

A kiállítást Jaana Nykanen, a JATE Finnugor Tanszékének finn lektora nyitotta meg.

Podmaniczky Szilárd

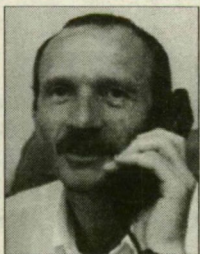
■ A város pocsolyákkal teli és gondozatlan – mondja Szöllösi Béláné olvasónk. A Petőfi sugárúton a kerékpárutat úgy építették meg, hogy a víz nem tud elfolyni, a járda és a bicikliút között megmarad. Csapadékos időben lehet dagonyáznai. A Dugonics téren a park részen a fűvet kikaposták, a Kelemen utcán az épületek ablakait igen régen tisztíthatták. Olvasónk szerint a város „megjelenése” méltatlan Szeged rangjához.

■ Az Aradi téren az újságárus pavilonhoz rendszeresen a fűvön, árkon-bokron keresztül jár fel a lapokat szállító postai jármű. Egy belvárosi telefonálónk szerint a néhány kötegnyi lapot az úttól is felvihetné a szállító, így nem lenne keréknyomokkal széttaposott a környék, sáros, piszkos a járda.

■ Német juhász kutyáját várja vissza a Sándor utcába egy olvasónk. Jelentkezést a 478-034-en kér. Mesterné Kovács Ida az egy éves újfajlandi kutyáját keresi, telefonhívást a 431-530-on vár. Szabó Zsanett a december 9-én az Ág utcából eltűnt 3 hónapos doberman kutyusát keresi. Telefonja:486-374.

CSÖRÖG A WESTEL

Közérdekű problémáikat, észrevételeiket ezen a héten ügyeletes munkatársunkkal, Becsei Péterrel oszthatják meg. Munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap pedig 14-től 15 óráig várjuk hívásaikat. Rádiótelefonunk száma: 06-60-327-784. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy Szegedről is mindegyik számot tárcsázni kell. Ha ötletük van Fekete pont című rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk.

■ Öröm, hogy a Vadkerti téren új, plexi borítású esőbeállót helyeztek el a buszmegállóknál. Kevésbé jó, hogy a munkálatok után a földkupac és a papír csomagolóanyag ottmaradt, csúfítva az összképet. A kettős megállapítást a 329-342-ről kaptuk.

■ Keserű tapasztalatát osztotta meg velünk egy olvasó (neve, címe a szerkesztőségben, miként az érintett cég neve is). December elsején gyanútlanul tankolt Trabant-jával egy elegáns kútnál, s a kútkezelő ténykedése közben olvasónk már elindult fizetni. Látta, amint a kezelő átvált egy másik töltőre. Utóbb, a kényszerűen előállott javítás-

nál derült ki, mi is történt. A kútnál, nyilván tévedésből előbb a gázolajból kezdett tölni a kutas, majd kapcsolót és folytatta a keveréssel. Olvasónkat igen sum-más javítási számlával lepte meg ezáltal, mert a Trabant motorcseréje szorult. A tankolási számlát el nem tette, így nyilvános panaszt konkrétan nem tehet. Az eset mégsem tanulság nélküli.

■ Az SOS Gyermekfalu Alapítvány levélben kért támogatást a mellékelt csekkre – például a 317-039 telefonszámon jelentkezett olvasónktól. A csekkre, mint emondta, a 2. sz. postahivatalban nem vettek fel pénzt,

mondván, a csekk központi-lag nem fogadható el. Mi módon támogassák így az alapítványt? A kérdést érdeklődésünkre a hivatal vezető-helyettese, Jaksa Gábor válaszolta meg. Az eredeti csekk valóban alkalmatlan volt a postai kezelésre, mert olyan, fényezett papírból készült, amelyen elmosódtak a szükséges adatok, a számítógépes lenyomat. Vezérigazgatói utasításra nem fogadhatták el. A mai naptól azonban minden postahivatalban megtalálható az Alapítvány csekkje, előírásos, díjmentesen használható kivételben.

■ A tegnapi rovatban E. S. monogrammal megjelent javaslatra reagált a Szegedi Közlekedési Társaság ügyfélszolgálatától Radics János. Mint mondta, sajnálatos, ha az egyes munkahelyeken ötödike után van befizetési nap, de ehhez a közlekedési vállalatok nem tudnak bérletérvényességben igazodni. Ami a vonal-választékot illeti: egyvonalas bérlet és hasonló kérdésben az önkormányzat dönthet, lévén a közlekedési cég az önkormányzaté.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

A MUNKÁSPÁRT Szeged városi koordinációs bizottsága délután 3 órakor ülést tart a Csap utca 62. szám alatti párházban. A KKDSZ (Közgyűjtéményi és Közművelődési Dolgozók Szakszervezete) megyei irodájában (Szeged, Vörösmarty u. 3., magassírdaszint) délután 5

órától dr. Óvári Judit tart munkajogi tanácsadást.

HOLNAP

DR. BÁLINT JÁNOS, a Szocialista Párt jogtanácsosa 15-16 óra között ingyenes jogi tanácsadást tart Szegeden, a Szilágyi utca 2. II. em. 204-es szobában.